

Kvindekongressen i Paris.

(Fra vor Korrespondent).

II.

Hvad man saa vil sige om Kvindekongressen, saa maa man indrømme, at vi fik mange værdifulde Oplysninger om Børnenes og om de kvindelige Arbejderskers Kaar. Hvem vil ikke af ganske Hjerte stemme for, at Forældre, der for en Tid ser sig nødt til at skille sig ved deres Børn, skal have Ret til at faa dem igen? Det har de ikke nu, og det er ofte forbundet med store Vanskeligheder at finde dem, naar der er gaaet mange Aar. De Børn, Staten sørger for, bliver hos deres Moder til de er fire Aar gamle, ogsaa hvis hun er i Fængsel. Det var rørende at se den Række smaa Jernsenge, der stod midt paa Gulvet i de gifte Kvinders Sovesal i Fængslet St. Lazare, hvor der for Tiden er 150 Børn. Mødre og Børn sad paa Græsset under Træerne i den Gaard, der er forbeholdt dem. Nogle vaskede, andre syede, og atter andre gav deres smaa Bryst. En treaars Dreng bredte det vaade Linned ud til Tørring paa Græsset. Nogle spiste Mellemmad; de, der har Penge, kan nemlig faa lidt Ekstraforplejning. Med det fyldte fjerde Aar sættes Barnet i Kost hos Bønder, deler deres Kaar og gør, hvad Nytte de kan. Det sker ikke sjældent, at Barnet vokser saa fast i sine første Plejeforældres Hjem, at det bliver der. 12 Aar gamle sættes de i Lære, til de, 20 Aar gamle, er myndige. Tidligere fik de ingen Løn, men nu byder Loven, at Mesteren skal beregne dem nogen Løn, der lægges hen til dem, og som udbetales dem, naar de skal begynde Livet paa egen Haand.

Man udtalte et Ønske om, at Kvinder og Mænd skulde danne en Komité, som skulde have Tilsyn med Plejebørn, og at denne Komités Virksomhed skulde udvides til alle Børn og begynde ved Vuggen. Efter en Del Indvendinger, der gik ud paa at hævde Hjemmets Ukrænkelighed, gik Forslaget igennem. Pressen skoggerlo. Man gik temmelig let hen over de praktiske Vanskeligheder; her var jo kun Tale om Ønsker, ikke om Lov. Mm. Vincent oplyste dog, at Forældre kan faa deres Børn igen, naar de bevise, at de kan ernære dem, og naar de betaler det af Fattigvæsenet gjorte Udlæg tilbage. Der blev sagt, at denne Bestemmelse var vedtagen i Barnets Interesse; Forældre ønskede dem ofte kun tilbage for at have Nytte af dem og misbruge dem. Frankrig giver Forældre stor Myndighed over Børnene; til de er 20 Aar kan ulydige Børn blive sat i Varetægtsfængsel, naar Forældrene ønsker det. De, der maatte ønske at kende dette Forhold nærmere, vil jeg henvise til G. Ronjeans Bog „Enfants revoltes et parents coupables“ (Op-